

استقلال با ۱۳ غایب چطور تمرین می کند؟

چالش در دل تعطیلات ۲۲ روزه لیگ

گزارش یک

استقلال در شرایطی خود را برای ادامه فصل آماده می‌کند که یک بحران عجیب و البته غیرمنتظره در تمرینات این تیم در حال شکل‌گیری است؛ چالشی که نه به مصدومیت بازیکنان مربوط می‌شود و نه به محرومیت، بلکه حضور پرتعداد بازیکنان آبی‌پوش در تیم‌های ملی، عملاً دست سهراب بختیاری‌زاده را برای برگزاری تمرینات کامل و آماده‌سازی تیمش خواهد بست. استقلال همین حالا نیز با مشکل کمبود بازیکن مواجه است و فصل را بدون آنکه بتواند تیمش را در ابتدای مسیری به شکل مورد انتظار تقویت کند، آغاز کرده است. در چنین شرایطی، جدا شدن تعداد زیادی از بازیکنان اصلی و ذخیره از تمرینات، اتفاقی است که می‌تواند شرایط را برای کادر فنی این تیم بسیار دشوار کند.

پس از دیدار استقلال مقابل السد، سه بازیکن جوان این تیم که به تیم امید ایران دعوت شده‌اند، راهی ژاپن می‌شوند تا در بازی‌های آسیایی ناگویا حضور پیدا کنند. زرافعی نیا، قلی‌زاده و سحرخیزان نفراتی هستند که با دعوت عیدی باید خود را به اردوی تیم امید برسانند و در تمرینات این تیم حضور داشته باشند. به این ترتیب، استقلال در ادامه مسیر و پس از دیدار با السد، بدون این سه بازیکن به ایران بازخواهد گشت.

اما مشکل استقلال به همین

سه غیبت محدود نمی‌شود و اتفاقاً بخش اصلی چالش از زمان آغاز تمرینات تیم ملی فوتبال ایران خودش را نشان خواهد داد. هفت بازیکن استقلال نیز برای حضور در تمرینات تیم ملی دعوت شده‌اند؛ روزبه چشمی، عارف آقاسی، صالح حردانی، سامان فلاح، حبیب فرعباسی، حسین گودرزی و علیرضا کوشکی بازیکنانی هستند که باید اردوی استقلال را ترک کنند و در اختیار تیم ملی قرار بگیرند.

به این ترتیب، استقلال عملاً ۱۰ بازیکن خود را به دلیل حضور در تیم‌های ملی از دست خواهد داد؛ اتفاقی که با توجه به تعداد محدود نفرات حاضر در فهرست استقلال، می‌تواند تمرینات این تیم را با یک چالش جدی مواجه کند.

با این حال، فهرست غایبان استقلال هنوز کامل نشده است. رستم آشورماتوف و جلال‌الدین ماشاریپوف نیز باید برای حضور در تمرینات تیم ملی ازبکستان راهی اردوی کشورشان شوند. از سوی دیگر، احتمال دعوت یاسر آسانی به تیم ملی فوتبال آلبانی نیز بالاست و در صورت نهایی شدن این دعوت، او نیز در روزهای مربوط به فیهادی در اختیار استقلال نخواهد بود.

در مجموع، استقلال ممکن است با غیبت ۱۳ بازیکن در تمرینات خود مواجه شود؛ عددی که برای تیمی با شرایط فعلی استقلال بسیار قابل توجه است. مسأله مهم اینجاست که این غیبت‌ها در شرایطی اتفاق می‌افتد که آبی‌پوشان از همین حالا نیز با

کمبود بازیکن مواجه هستند و دست کادر فنی برای کار با یک گروه کامل چندان باز نیست. سهراب بختیاری‌زاده در چنین شرایطی با یک سؤال بزرگ مواجه خواهد بود: با چه تعداد بازیکن باید تمرینات استقلال را برگزار کند؟

وقتی بخش قابل توجهی از بازیکنان اصلی و نفرات مورد استفاده در ترکیب استقلال در اردوهای ملی حضور داشته باشند، کیفیت تمرینات نیز به شکل طبیعی تحت تأثیر قرار خواهد گرفت. تمرینات تاکتیکی، بازی درون‌تیمی، کار روی هماهنگی خطوط و حتی شبیه‌سازی شرایط

مسابقه، زمانی معنا و کیفیت لازم را دارد که تعداد مناسبی از بازیکنان در اختیار کادر فنی باشند. مشکل دیگر این است که غیبت این بازیکنان صرفاً یک مسأله تمرینی نیست. استقلال باید در ادامه فصل در شرایطی وارد مسابقات شود که هماهنگی تیمی برای آن اهمیت زیادی دارد. اگر بختیاری‌زاده مجبور شود برای مدتی طولانی با تعداد محدودی از بازیکنان کار کند، ممکن است برنامه‌های آماده‌سازی تیم نیز تحت تأثیر قرار بگیرد.

از طرفی، استقلال در ابتدای فصل توانست به اندازه کافی بازیکن جذب کند و همین مسأله

باعث شده عمق ترکیب این تیم چندان زیاد نباشد. در تیمی که تعداد بازیکنانش محدود است، از دست دادن ۱۳ بازیکن برای حضور در اردوهای ملی، شرایطی کاملاً متفاوت با تیمی ایجاد خواهد کرد که نیمکت پرهمراهی در اختیار البته حضور بازیکنان استقلال در تیم‌های ملی از یک منظر اتفاق مثبتی برای باشگاه محسوب می‌شود و نشان می‌دهد تعداد قابل توجهی از بازیکنان این تیم مورد اعتماد کادرهای فنی از طرفی، استقلال در ابتدای برای بختیاری‌زاده، این اتفاق در کوتاه‌مدت می‌تواند به یک بحران

واقعی تبدیل شود؛ بحرانی که مستقیماً کیفیت تمرینات را هدف قرار می‌دهد. حالا باید دید استقلال برای عبور از این مقطع چه راهکاری خواهد داشت و بختیاری‌زاده چگونه می‌تواند برنامه تمرینی تیمش را با وجود این تعداد غایب پیش ببرد. آنچه مشخص است، اینکه تمرین استقلال در روزهای پیش رو به شدت خالی خواهد شد و سرمربی آبی‌ها باید با تعداد محدودی از بازیکنان، تیمش را آماده ادامه رقابت‌ها کند؛ شرایطی که اگر مدیریت نشود، می‌تواند در ادامه فصل نیز تبعات خود را نشان دهد.

فاصله با تیم ایده‌آل

طبیعی است که استقلال از نظر کیفیت فنی هنوز با تیم ایده‌آل فاصله داشته باشد. طبیعی است که بختیاری‌زاده برای برخی پست‌ها گزینه‌های محدودی در اختیار داشته باشد و طبیعی است که در طول یک فصل طولانی، چنین محدودیتی خودش را بیشتر نشان دهد. اما همین که استقلال با چنین شرایطی توانسته در جمع مدعیان باقی بماند، نشان می‌دهد عملکرد سرمربی این تیم را نمی‌توان صرفاً با نتایج مقطعی سنجید.

از سوی دیگر، شکست تراکتور مقابل استقلال خوزستان نیز نشان داد حتی تیم‌هایی که با ترکیب پرستاره و امکانات پیشرفته وارد مسابقات شده‌اند، نمی‌توانند خودشان را از پیش برنده بدانند. پرسپولیس نیز اگر بازی عقب‌افتاده خود را با پیروزی پشت سر بگذارد، می‌تواند به صدر جدول برسد و استقلال در شرایطی مشابه در رده سوم قرار خواهد گرفت. اما فاصله جدولی نباید باعث شود تفاوت شرایط این تیم‌ها را فراموش کنیم.

پرسش مهم اینجاست که اگر نکونام یا تارتار در ابتدای فصل با محدودیت‌هایی مشابه بختیاری‌زاده مواجه می‌شدند، چه نتیجه‌ای به دست می‌آوردند. اگر آنها اجازه جذب بازیکن مورد نظر خود را نداشتند، اگر تیمشان مطابق تفکرات‌شان بسته نشده بود و اگر مجبور بودند با ترکیبی که از قبل در اختیارشان قرار گرفته بود، وارد یک رقابت سنگین شوند، آیا امروز تراکتور و پرسپولیس نیز همین جایگاه را داشتند؟

پاسخ این سؤال را نمی‌توان با قطعیت داد، اما همین پرسش نشان می‌دهد چرا باید برای عملکرد بختیاری‌زاده وزن بیشتری قائل شد.

مربی وقتی می‌تواند اثر واقعی خود را نشان دهد که ابزار لازم را در اختیار داشته باشد. با این حال گاهی هنر یک مربی دقیقاً در شرایطی نمایان می‌شود که ابزار کافی ندارد. بختیاری‌زاده تاکنون مجبور بوده با ترکیبی کار کند که انتخاب خودش نبوده و حتی برای ترمیم نقاط ضعف آن نیز دستش بسته بوده است. با وجود این استقلال همچنان در رقابت باقی مانده است.

شاید در ادامه فصل شرایط تغییر کند. شاید استقلال بتواند در نیم‌فصل بازیکنان مورد نیازش را جذب کند و آن زمان قضاوت درباره بختیاری‌زاده دقیق‌تر شود. اما تا همین جای کار نیز یک واقعیت قابل انکار نیست. استقلال با دست خالی در کورس مانده و سرمربی این تیم در شرایطی با نکونام و تارتار رقابت می‌کند که از نظر امکانات نقل و انتقالاتی و عمق ترکیب، فاصله قابل توجهی با آنها دارد.

به همین دلیل، اگر قرار باشد عملکرد مربیان را فقط با توجه به جایگاه جدول نسنجیم و شرایطی را که هر کدام در آن کار می‌کنند نیز وارد معادله کنیم، بختیاری‌زاده فعلاً حرف زیادی برای گفتن دارد. او تیمی را در کورس نگه داشته که خودش آن را نساخته و حتی اجازه تقویت آن را هم نداشته است. همین موضوع به تنهایی می‌تواند یک امتیاز بزرگ برای سرمربی استقلال محسوب شود.

حالا باید دید در ادامه فصل این استقلال تا کجا می‌تواند با همین داشته‌ها پیش برود و اگر در نیم‌فصل ابزار مورد نیاز بختیاری‌زاده در اختیارش قرار بگیرد، آیا تیم او می‌تواند فاصله خود را با تراکتور و پرسپولیس کمتر کند یا نه. فعلاً اما یک حقیقت روشن است؛ بختیاری‌زاده با کمترین امکانات، در رقابتی حضور دارد که رقبایش با بیشترین امکانات ممکن وارد آن شده‌اند و همین تفاوت، ارزش کار او را بیشتر از چیزی می‌کند که جدول لیگ برتر در نگاه اول نشان می‌دهد.

سؤال روز

چرا پیشکسوتان حقوق بگیر درباره جام قهرمانی سکوت کرده‌اند؟

این روزها یکی از سؤالات جدی هواداران استقلال، درباره نقش پیشکسوتانی است که در بدنه باشگاه تحت عناوینی مانند مشاور، مدیران فنی یا تکنیکال دایرکتینگ فعالیت می‌کنند. حضور پیشکسوتان در باشگاه و استفاده از تجربه‌شان به خودی خود ایرادی ندارد، به شرط آنکه به شکل درست و حرفه‌ای انجام شود. این افراد در این صورت می‌توانند به استقلال فایده برسانند. پرداخت دستمزد معقول به افرادی که واقعاً برای باشگاه وقت می‌گذارند و مشاوره تخصصی ارائه می‌کنند نیز موضوعی قابل دفاع است.

اما سؤال اصلی اینجاست که وقتی برخی از این پیشکسوتان بابت حضور و فعالیت خود از باشگاه حقوق دریافت می‌کنند، چرا در بزرگه‌هایی که استقلال و هوادارانش نیاز به صدای آنها دارند، کمتر اثری از مطالبه‌گری آنها دیده می‌شود؟! مطالبه‌های جام قهرمانی استقلال، درخواست شخصی یک مدیر یا یک گروه خاص نیست. این خواسته میلیون‌ها هوادار استقلال است. هوادارانی که سال‌ها برای این تیم هزینه معنوی و مالی کرده‌اند، انتظار دارند پیشکسوتان باشگاه در چنین مقطعی فقط در جلسات مدیریتی حاضر نشوند، بلکه در فضای رسانه‌ای نیز از حقوق باشگاه دفاع کنند.

اگر قرار است پیشکسوتان استقلال بخشی از ساختار تصمیم‌گیری و مشاوره‌ای باشگاه باشند، این جایگاه باید با مسئولیت اجتماعی و رسانه‌ای نیز همراه شود. نمی‌شود در جلسات باشگاه حضور داشت، از امکانات و اعتبار استقلال استفاده کرد و در زمان مطالبه حقوق این باشگاه سکوت کرد.

اردوگاه آبی

۳ ملی‌پوش استقلال

بازی با امارات را از دست دادند

سعید سحرخیزان، امیرمحمد زرافعی نیا و اسماعیل قلی‌زاده، ۳ بازیکن استقلال که قرار است تیم امید ایران را در بازی‌های آسیایی همراهی کنند، دیدار اول این تیم مقابل امارات را از دست خواهند داد. طبق برنامه‌ریزی انجام شده، این ۳ بازیکن بلافاصله پس از پایان دیدار استقلال مقابل السد در عراق راهی ژاپن خواهند شد تا خود را به اردوی تیم امید در ناگویا برسانند. مسیر سفر این ۳ بازیکن نیز کوتاه و مستقیم نخواهد بود. آنها ابتدا از عراق به امارات سفر می‌کنند و پس از آن راهی ژاپن می‌شوند. این سفر طولانی و فرسایشی باعث خواهد شد سحرخیزان، زرافعی نیا و قلی‌زاده در روز برگزاری دیدار تیم امید مقابل امارات به ناگویا برسند و فرصت حضور در اولین بازی را از دست بدهند. با این حال هر ۳ بازیکن می‌توانند خود را برای دیدار دوم تیم امید مقابل چین آماده کنند و از این مسابقه در اختیار کادر فنی قرار بگیرند.

بختیاری‌زاده به هیچ بازیکنی اجازه جدایی نمی‌دهد

تراکتور پس از از دست دادن مهدی هاشم‌نژاد و مهدی ترابی، در پست وینگر با مشکل جدی مواجه شده است. هر دو بازیکن قرار است به دلیل مصدومیت چند ماه از میادین دور باشند و همین موضوع باعث شده تراکتور برای تقویت این پست به دنبال گزینه‌های جدید باشد. در همین راستا، جواد نکونام به طور جدی شرایط جذب محمد حسین اسلامی را دنبال می‌کند. بازیکنی که در زمان حضور نکونام روی نیمکت استقلال پیراهن این تیم را بر تن کرد و حالا مورد توجه این مربی قرار گرفته است.

با این حال، جدایی اسلامی و هر بازیکن دیگری از استقلال با مخالفت سهراب بختیاری‌زاده مواجه خواهد شد. سرمربی استقلال از ابتدای فصل به تمام بازیکنان تیم، به خصوص جوان‌ترها اعلام کرده که در نیم‌فصل به دنبال جدایی نباشند و باشگاه نیز اجازه خروج هیچ بازیکنی را نخواهد داد.

این تصمیم به دلیل شرایط استقلال و کمبود بازیکن اتخاذ شده و باشگاه و سهراب بختیاری‌زاده پیش از آغاز پنجره نقل و انتقالات این موضوع را به اطلاع بازیکنان رسانده‌اند. به همین دلیل حتی در صورت پیشنهاد رسمی تراکتور، جدایی صادقی از استقلال بعید به نظر می‌رسد. با این شرایط، استقلال در نیم‌فصل خروجی نخواهد داشت و برنامه این باشگاه تنها جذب بازیکنان جدید برای تقویت ترکیب خواهد بود.

مهاجم استقلال، زندانی آزاد کرد

سعید سحرخیزان، مهاجم جوان استقلال پیش از سفر این تیم به بصره برای دیدار مقابل السد قطر اقدامی ارزشمند و انسان‌دوستانه انجام داد. او در روز اعزام اعضای استقلال، زمینه آزادی ۱۰ زندانی مالی و غیرمزد زندان اردبیل، شهر زادگاهش، را فراهم کرد.

این اقدام سحرخیزان نشان می‌دهد یک بازیکن فوتبال می‌تواند علاوه بر فعالیت ورزشی و حرفه‌ای در قبال مسائل اجتماعی نقش مؤثری داشته باشد. کمک به آزادی زندانیان جرایم غیرمعد، اقدامی اخلاقی و قابل احترام است که می‌تواند الگویی ارزشمند برای دیگر ورزشکاران و چهره‌های شناخته شده جامعه باشد.

فوتبال فقط اعداد جدول نیست. گاهی باید دید یک مربی با چه امکاناتی تیمش را به میدان فرستاده و چه میزان اختیار برای ساختن تیم داشته است. عملکرد سهراب بختیاری‌زاده دقیقاً در همین نقطه قابل توجه می‌شود. او تیمی را تحویل گرفته که با تفکرات او ساخته نشده، بخشی از نفراتش را از دست داده و امکان جذب بازیکن جدید نیز نداشته است. با این حال استقلال همچنان در کورس باقی مانده و توانسته در کنار تیم‌هایی قرار بگیرد که از نظر سرمایه‌گذاری و عمق ترکیب شرایط به مراتب بهتری دارند.

شکست تراکتور مقابل استقلال خوزستان در هفته هفتم لیگ برتر فقط یک باخت ساده برای تیم تبریزی نبود. تراکتور در شرایطی تهران را با شکست ترک کرد که پیش از این تصور می‌شد یکی از مدعیان اصلی قهرمانی می‌تواند از چنین مسابقاتی به سادگی عبور کند. استقلال خوزستان اما نشان داد فاصله میان تیم‌های مدعی و سایر تیم‌ها در لیگ برتر آنقدرها هم که روی کاغذ به نظر می‌رسد، زیاد نیست.

حالا تراکتور باید این شکست را به عنوان یک هشدار جدی در نظر بگیرد. نکونام و مجموعه تراکتور اگر می‌خواهند تا پایان فصل در کورس قهرمانی باقی بمانند، باید بدانند که هیچ مسابقه‌ای در این لیگ از پیش برنده ندارد. استقلال خوزستان تهران را با خاطره‌ای خوش ترک کرد و از این پس نیز با بازگشت به اهواز، شرایط متفاوتی برای میزبانی از رقبای خود خواهد داشت.

اما فارغ از نتیجه تراکتور مقابل همنام اهوازی استقلال اتفاق مهم‌تر را باید در شرایط کنونی استقلال و عملکرد سهراب بختیاری‌زاده جست‌وجو کرد؛ تیمی که شاید از نظر جدول هنوز فاصله چندانی با رقیب ندارد، اما از نظر برخورداری از بازیکن، قابل مقایسه با دو مدعی دیگر یعنی تراکتور و پرسپولیس نیست.

بختیاری‌زاده در شرایطی استقلال را وارد کورس رقابت کرده که عملاً فرصت ساختن تیم مورد نظر خودش را نداشته است. او نه در ابتدای فصل تیم را با تفکرات خودش بسته و نه در ادامه امکان جذب بازیکنان مورد نیازش را داشته است. حتی یک بازیکن جدید نیز به انتخاب او به جمع استقلال اضافه نشده، اما با همین داشته‌ها توانسته تیم را در جمع مدعیان نگه دارد. به قول صمد مرفاوی برخی بازیکنان استقلال که روز دبی در لیست این تیم بودند را کسی نمی‌شناخت.

اینجاست که مقایسه عملکرد بختیاری‌زاده با جواد نکونام و مهدی تارتار معنا پیدا می‌کند. تراکتور و پرسپولیس با دست باز وارد فصل شده‌اند. هر دو باشگاه در بازار نقل و انتقالات هزینه کرده‌اند، بازیکنان مورد نظر کادر فنی را جذب کرده و نیمکت‌هایی در اختیار دارند که از نظر تعداد و کیفیت بازیکن قابل مقایسه با شرایط استقلال نیست.

در چنین شرایطی نمی‌توان صرفاً با نگاه کردن به جدول درباره کیفیت کار مربیان قضاوت کرد.